

[Knud Jespersen.]

betingelser, som må gælde for udførelsen af en sådan offentlig funktion. Senere bliver det nævnt, at man har nægtet at anvise tre mennesker arbejde.

Nu har jeg efterprøvet dette, og jeg vil gerne sige, at det er definitivt forkert. Af de pågældende tre søfolk er den ene ikke stemmelberettiget før den 16. januar, den anden er overflyttet til HK og er ikke nægtet stempelexport, og Åge Holm Larsen, som blev arbejdsløs den 16. januar, har altså heller ikke kunnet spille med i spørgsmålet om at ophæve dispensationerne.

Jeg synes, at denne sag bare med disse eksempler er af en sådan karakter, at både arbejdsministeren, Sømændenes Forbund, implicerede privatpersoner — jeg skal ikke tage hverken den ene eller den anden person frem — må være interesseret i, at der skabes fuld klarhed.

Nu siger hr. Ninn-Hansen: ja men hvad er det da, man vil, når man optræder så dramatisk og med disse sigtelser? Vi vil, at denne kommission skal kunne indkalde arbejdsministeren, implicerede privatpersoner, sømandsforbundets ledelse, alle, der måtte have kendskab til denne sag, for at få fuldstændig oplysning om, hvad der er baggrunden for de dispositioner, som er truffet. Jeg forstår altså, det i høj grad er noget, der krænker demokratiet — sådan blev det sagt — og at det kan være belastende bare at forlange en sådan kommission nedsat. Ja men er det ikke lige så belastende at afvise det? Vi har denne bestemmelse i grundloven for at sikre imod misbrug af magt, hvis noget sådant kommer, og for at klargøre under offentlighedens kontrol, hvorvidt sømændene eller arbejdsministeren har handlet forkert. Når sømandsforbundet gang på gang uimodsiget har dokumenteret over deres revisionsinstitut, at kassens tilstand er i forsvarlig orden, så er det ikke nok at sige, at det tror man ikke på. Når de har opfyldt alle — jeg understreger alle — krav stillet fra direktoratet, så er det ikke nok at sige, at der stadig er usikkerhed. Det er ikke nok at forklare, at nu er både politi og skattevæsen og alt muligt andet blandet ind i det, man må forlange, at de undersøgelser føres igennem, så det ikke bare ligger i luften, at hvis man mistænkes for et eller andet, er man på forhånd dømt, hvis man tilhører

sømandsforbundet.

Vi er også forbavset over, at denne arbejdsanvisning, man nu vil tage fra sømændene, vil man for udlandets vedkommende lægge i hænderne på søfyrbøderne. Det svarer nogenlunde til, at hvis man blev utilfreds med metalforeningerne og deres arbejdsløshedskasse i København, kunne man overføre dem til at gå til kontrol hos skrædderne eller husassistenterne. Det går jo ikke, det er nærmest at føje en provokation til. 5 ud af 6 mulige anvisningssteder i udlandet skal søfyrbøderne have; det skal staten betale, men det 6. sted skal man ikke have; dér går det videre, for det er Antwerpen, dette storområde. Hvem kan forklare det saglige i en sådan disposition?

Arbejdsløshedskassen har aldrig — og jeg understreger aldrig — haft noget med anvisningen at gøre. Den har ligget i Sømændenes Forbund. Staten har aldrig — jeg understreger aldrig — betalt en øre for denne anvisning. Ja men må vi da så ikke få at vide, hvad der er motivet nu. Har sømændene da misrøgtet deres anvisning? På forespørgsel — og det vil man sikkert kunne få også hos socialdemokrater i dette forbund — vil man få at vide, at i årtier har man drevet arbejdsanvisningen efter linjer, som er tilrettelagt af socialdemokratiske forbundsledelser og i samråd med skiftende socialdemokratiske arbejdsministre. Desværre går tiden jo så hurtigt, i alt fald for dem, der skal prøve at få fat i alle de problemer.

Men konklusionen af denne sag er, at hvis man ikke har noget at skjule, hvis man er fuldstændig klar over, at man ikke har optrådt politisk, fordi sømændene var fagligt aktive, fordi de var kritiske over for LOs top, fordi de ved en demokratisk afstemning inddrog midlerne til Aktuelt, ja, så kan man jo godt lave en sådan kommission. Lad os da få fuld klarhed. Hvis der er fejl hos Sømændens Forbund, skal de rettes, hvis der er fejl i regeringen, skal de rettes, men det er da nødvendigt, at man ikke bare kan skride til en sådan handling, som sket er, uden tilstrækkelige dokumentationer og så bare regne med, at nu kan det passere. Forslaget er ikke stillet for at hale tiden ud. Forslaget er stillet for at få den nødvendige undersøgelse, den nødvendige information, så alle kan blive klar over, om det er arbejdsministeren og regeringen eller det er Sømæn-